

PÁ 20. října – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 3. kapitulu „Velké poslání“ (AA 25–34; PNL 17–21) a 14. kapitulu „V Kornéliově domě“ (AA 131–142; PNL 75–81) z knihy *Poslové naděje a lásky*.

„Kristus před svým nanebevstoupením seznámil učedníky s jejich úkolem. Pověřil je vykonáním své poslední vůle, v níž odkázal světu poklady věčného života. Řekl jim asi toto: „Byli jste svědky toho, že jsem obětoval svůj život za tento svět. Viděli jste, kolik úsilí jsem vynaložil ve prospěch Izraele. A přestože můj lid ke mně nechťel přijít, aby měl život, přestože kněží a přední mužové se mnou jednali, jak se jim zlíbilo, a zavrhlí mě, dostanou ještě další příležitost k přijetí Božího Syna. Viděli jste, že rád přijímám všechny, kteří ke mně přicházejí a vyznávají své hříchy. Kdo ke mně přijde, toho v žádném případě neodmítnu. A vám, svým učedníkům, svěřuji toto poselství milosti. Zvěstujte je židům i pohanům – nejdříve Izraeli a potom všem národům, jazykům a kmenům. Všichni, kdo uvěří, by se měli sjednotit a vytvořit jednu církev.“ (AA 27.28; PNL 18)

Velké pověření je jasné: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky...“ (Mt 28,19). Nedílnou součástí misijní práce je proto jít za druhými lidmi, včetně těch, kteří žijí v jiných zemích.

„Pověřením k hlásání evangelia o Kristově království byly položeny základy misijní činnosti. Učedníci měli horlivě pracovat pro všechny lidi a předávat jim pozvání milosti. Neměli čekat, až za nimi lidé přijdou, ale měli jít se svým poselstvím k nim.“ (AA 28; PNL 18)

„Na světě je mnoho lidí, kteří jsou Božímu království blíže, než si myslíme. Bůh má v tomto temném světě hříchu mnoho vzácných skvostů, k nimž přivede své posly. Všude žijí lidé, kteří jsou ochotni postavit se na Kristovu stranu, kteří dají Boží moudrosti přednost před všemi světskými výhodami a dál budou věrně šířit pravdu. Pod vlivem Kristovy lásky budou k Bohu přivádět další. [...]“

Petr jim celou věc vysvětlil. [...] Když to bratři uslyšeli, zmlkli. Nyní byli přesvědčeni, že Petrovo jednání bylo v přímém souladu s Božím plánem, zatímco jejich předsudky, uzavřenost a povýšenost byly v příkrém rozporu s duchem evangelia. Chválili Boha slovy: „Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!“ (Sk 11,18).

Tak byly bez jakýchkoli rozepří odbourány staré předsudky a bylo skoncováno s pocitem výlučnosti, který v židech po celá staletí živily jejich tradice. Cesta k hlásání evangelia pohanům byla otevřena.“ (AA 140–142; PNL 80.81)

Otázky k rozhovoru

1. Jaké „poslání“ vnímáte ve svém životě?
2. Jak můžete každý den projevovat toto poslání ve svých postojích a chování? Jak můžete být při svých každodenních povinnostech více orientováni na misi?
3. Proč je důležité, abychom zkoumali svá srdce a usilovali o Boží sílu, abychom se oprostili od předsudků vůči těm, kteří jsou jiní než my?

18:03

✦ **Texty na tento týden** – Gn 11:1–9; Gn 12:1–3; Da 9:24–27; Mt 1:21; Gn 12:10–13:1; Sk 8:1–4; Sk 1:8

✦ **Základní verš**

„Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.““ (Sk 1:8)

Bůh nás někdy může odvolat z místa, kde se cítíme pohodlně a bezpečně, a povolat nás jako své svědky. Bůh ví, jak vše, co se děje, využít k uskutečnění svých záměrů, jako například při rozptýlení lidí v příběhu o věži Babel. „Toto rozptýlení bylo prostředkem k obydlí země. A tak bylo Božího záměru dosaženo právě těmi prostředky, jichž lidé použili, aby zabránili jeho naplnění.“ (PP 120; NUD 50) Abraham vyšel ze své vlasti (Gn 12) a jeho poslušnost umožnila, že se stal Božím svědkem mezi národy. Také Ježíšovi učedníci přešli od působení ve své zemi (Sk 3) k vydávání svědectví ve vzdálenějších krajích (Sk 8,1–4). Ve Sk 1,8 Ježíš řekl učedníkům jeden z principů evangelizace. Měli začít tam, kde byli, v Jeruzalémě a v celém Judsku, pak v Samařsku, a nakonec měli jít do celého světa.

A tak i když neopustíme svou zemi, Bůh chce, abychom oslovovali lidi kolem nás. Když církev v Jeruzalémě polevila, její členové byli rozptýleni. A přestože přišlo pronásledování a lidé trpěli, staly se tyto nešťastné události prostředkem k šíření dobré správy po celém světě.

✦ **Osnova lekce:**

Tématem této lekce je už konkrétní Boží povolání jeho dětí, aby byly požehnáním pro své okolí a nesly poselství o nabízené záchraně. Ve starozákonním ani novozákonním období nebylo snadné opustit vlastní „komfortní zónu“ a přijmout Boží pozvání. Přesto je ale právě to základem toho, co znamená být Božím dítětem a Ježíšovým následovníkem.

- Gn 11:1–9 - Výzva opustit naši „komfortní zónu“ (neděle)
- Gn 12:1–3 - Pozvání být požehnáním pro druhé (pondělí)
- Gn 12:10–13:1 - Lidská slabost a nelehký misijní úkol (úterý)
- Sk 8:1–4 - Prvotní církev a její úkol (středa)
- Sk 1:8 - Kde začít? Tam, kde jsme! (čtvrtek)

NE 15. října – KROK DO NEZNÁMA

Gn 11:1-9 „¹Celá země byla jednotná v řeči i v činech. ²Když táhli na východ, našli v zemi Šineáru pláň a usadili se tam. ³Tu si řekli vespolek: „Nuže, nadělejme cihel a důkladně je vypalme.“ Cihly měli místo kamene a asphalt místo hlíny. ⁴Nato řekli: „Nuže, vybudujme si město a věž, jejíž vrchol bude v nebi. Tak si učiníme jméno a nebudeme rozptýleni po celé zemi.“ ⁵I sestoupil Hospodin, aby zhlédl město i věž, které synové lidské budovali. ⁶Hospodin totiž řekl: „Hle, jsou jeden lid a všichni mají jednu řeč. A toto je teprve začátek jejich díla. Pak nebudou chtít ustoupit od ničeho, co si umyslí provést. ⁷Nuže, sestoupíme a zmateme jim tam řeč, aby si navzájem nerozuměli.“ ⁸I rozehnal je Hospodin po celé zemi, takže upustili od budování města. ⁹Proto se jeho jméno nazývá Babel (to je Zmatek), že tam Hospodin zmátl řeč veškeré země a lid rozehnal po celé zemi.“

Kaz 2:1-11 „¹Řekl jsem si v srdci: Nuže, teď to zkusím s radovánkami a popřej si dobrého. A hle, také to je pomíjivost! ²O smíchu jsem řekl: Je to ztřeštěnost, o radosti pak: Co to provádíš? ³Usmyslil jsem si, že své tělo osvěžím vínem, ačkoli mé srdce tíhne k moudrosti, a že se chopím té pomatenosti, dokud nezjistím, co dobrého pod nebem mají lidští synové z toho, co konají ve vyměřených dnech svého života. ⁴Podnikal jsem velkolepá díla, postavil jsem si domy, vysázal vinice, ⁵založil si zahrady a sady a v nich vysadil kdejaké ovocné stromy, ⁶zřídil jsem si i vodní nádrže pro zavlažování lesních porostů.“

⁷Nakoupil jsem si otroků a otrokyň a měl jsem i doma narozenou čeled', stád skotu a bravu jsem měl víc než všichni, kdo byli v Jeruzalémě přede mnou. ⁸Nahromadil jsem si také stříbro a zlato a zabral i vlastnictví králů a krajin; opatřil jsem si zpěváky a zpěvačky i rozkoše synů lidských, milostnice. ⁹Stal jsem se velikým a předčil jsem všechny, kteří byli v Jeruzalémě přede mnou; nadto při mně stála má moudrost. ¹⁰V ničem, co si žádaly mé oči, jsem jim nebránil, svému srdci jsem neodpřel žádnou radost a mé srdce se radovalo ze všeho, za čím jsem se pachtil, a to byl můj podíl ze všeho mého pachtění. ¹¹I pohlédl jsem na všechno, co bylo mýma rukama vykonáno, na své klopotné pachtění, a hle, všechno je pomíjivost a honba za větrem; a žádný užitek z toho pod sluncem není.“

Gn 9:14-15 „¹⁴Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, ¹⁵rozpomeni se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nepůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva.“

PO 16. října – BÝT POŽEHNÁNÍM PRO CELÝ SVĚT

Gn 16:1-3 „¹I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ²Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! ³Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.““

Gn 3:15 „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi símě tvé a símě její. Ono ti rozdrtilí hlavu a ty jemu rozdrtilíš patu.“

Gn 17:19 „Bůh však pravil: „A přece ti tvá žena Sára porodí syna a nazveš ho Izák (to je Bude se smát) . Svou smlouvu s ním ustavím pro jeho potomstvo jako smlouvu věčnou.“

Nu 24:17 „Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka. Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele. Protkne spánky Moába, téměř všech Šétovců.“

Iz 9:6 „Jeho vládnutí se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.“

Da 9:24-27 „²⁴Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skoncováno s nevěrností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a proroctví, k pomazání svatyně svatých. ²⁵Věz a pochop! Od vyjití slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma až k pomazanému vévodovi uplyne sedm týdnů. Za šedesát dva týdny bude opět vybudováno prostranství a příkop. Ale budou to svízelné doby. ²⁶Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazaný zahlazen a nebude již . Město a svatyně uvrhne do zkázy lid vévody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení. ²⁷Vnuť svou smlouvu mnohým v jednom týdnu a v polovině toho týdne zastaví obětní hod i oběť přídavnou. Hle, pustošitel na křídlech ohyzné modly, než se naplní čas a na pustošitele bude vyhlito rozhodnutí.“

Mt 1:21 „Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“

Žd 11:8-9 „⁸Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde. ⁹Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlel ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení.“

ÚT 17. října – POVOLÁNÍ ABRAHAMA A JEHO SELHÁNÍ

Gn 12:10-13:1 „¹⁰I nastal v zemi hlad. Tu Abram sestoupil do Egypta, aby tam pobyl jako host, neboť na zemi těžce doléhal hlad. ¹¹Když už se chystal vejít do Egypta, řekl své ženě Sáraji: „Vím dobře, že jsi žena krásného vzhledu. ¹²Až tě spatří Egypťané, řeknou si: ‚To je jeho žena.‘ Mne zabijí a tebe si ponechají živou. ¹³Říkej tedy, žes mou sestrou, aby se mi kvůli tobě dobře dařilo a abych svou zásluhou zůstal naživu.“ ¹⁴Když pak Abram vešel do Egypta, spatřili Egypťané tu ženu, jak velice je krásná. ¹⁵Spatřila ji také faraónova kněžata a vychválila ji faraónovi. Byla proto vzata do domu faraóna ¹⁶a ten kvůli ní prokázal Abramovi mnoho dobrého, takže měl brav a skot a osly i otroky a otrokyně i oslice a velbloudy. ¹⁷Ale faraóna a jeho dům ranil Hospodin velikými ranami kvůli Abramově ženě Sáraji. „¹⁸Faraó tedy Abrama předvolal a řekl: „Jak ses to ke mně zachoval? Proč jsi mi nepověděl, že to je tvá žena? ¹⁹Proč jsi říkal: ‚To je má sestra‘? Vždyť já jsem si ji vzal za ženu. Tady ji máš, vezmi si ji a jdi!“ ²⁰A faraó o něm vydal svým lidem příkaz. Vyhostili jej i jeho ženu se vším, co měl.

¹I vystoupil Abram z Egypta se svou ženou a se vším, co měl, do Negebu; byl s ním i Lot.“

Gn 12:6 „Abram prošel zemí až k místu Šekemu, až k božišti Móre; tehdy v té zemi byli Kenaanci.“

ST 18. října – PRVOTNÍ CÍRKEV – STRACH I ODVAHA

Sk 8:1-4 „¹Saul schvaloval, že Štěpána zabili. Tehdy začalo kruté pronásledování jeruzalémské církve; všichni kromě apoštolů se rozprchli po Judsku a Samařsku. ²Zbožní muži Štěpána pochovali a velmi nad ním truchlili. ³Saul se však snažil církev zničit: pátral dům od domu, zatýkal muže i ženy a dával je do žaláře. ⁴Ti, kteří se z Jeruzaléma rozprchli, začali kázat evangelium všude, kam přišli.“

Sk 1:7-8 „⁷Rekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ⁸ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“

Sk 11:19 „Po smrti Štěpánově nastalo v Jeruzalémě pronásledování. Ti, kteří se odtud rozprchli, dostali se až do Fénicie, na Kypr a do Antiochie; slovo evangelia však zvěstovali jenom židům.“

Ga 2:8 „Vždyť ten, který dal Petrovi sílu k apoštolství mezi židy, dal ji také mně k službě mezi pohany.“

Ga 2:11-12 „¹¹Když pak Petr přišel do Antiochie, postavil jsem se otevřeně proti němu, protože byl zřejmě v nepravu. ¹²Nejprve jídal totiž společně s pohany; když však přišli někteří lidé z okolí Jakubova, začal couvat a oddělovat se, protože se bál zastánců obřizky.“

Sk 10:9-15.28.29 „⁹Druhého dne, právě když se blížili k městu, vyšel Petr z poledne na rovnou střechu domu, aby se modlil. ¹⁰Pak dostal hlad a chtěl se najíst. Zatímco mu připravovali jídlo, upadl do vytržení mysli: ¹¹Vidí, jak se z otevřeného nebe cosi snáší; podobalo se to veliké plachtě, kterou spouštějí za čtyři cípy k zemi. ¹²Byly v ní všechny druhy živočichů: čtvernožci, plazi i ptáci. ¹³Tu k němu zazněl hlas: „Vstaň, Petře, zabíjej a jez!“ ¹⁴Petr odpověděl: „To ne, Pane! Ještě nikdy jsem nejedl nic, co poskvňuje a znečišťuje.“ ¹⁵Ale hlas se ozval znovu: „Co Bůh prohlásil za čisté, nepokládej za nečisté.“

²⁸Promluvil k nim: „Dobře víte, že židům není dovoleno stýkat se s pohany a navštěvovat je. Mně však Bůh ukázal, abych si o žádném člověku nemyslel, že styk s ním poskvňuje nebo znečišťuje. ²⁹Proto jsem také bez váhání přišel, když jste pro mne poslali, a nyní se ptám, jaký jste k tomu měli důvod.““

ČT 19. října – ZAČNĚTE TAM, KDE SE NACHÁZÍTE

Sk 1:7.8 „⁷Rekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ⁸ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.““

Zj 14:6-12 „⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vždejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.“ ⁸Za ním letěl druhý anděl a volal: „Padl, padl veliký Babylon, který opojil všechny národy svým smilstvím a dal jim pít z poháru hněvu.“ ⁹Za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Kdo kleká před šelmou a před její sochou, kdo přijímá její cejch na čelo či na ruku, ¹⁰bude pít víno Božího rozhorlení, které Bůh nalévá neředěné do číše svého hněvu; a bude mučen ohněm a sírou před svatými anděly a před Beránkem. ¹¹A jeho muka neuhasnou na věky věků a dnem ani nocí nedojde pokoje ten, kdo kleká před šelmou a jejím obrazem a nechal si vtisknout její jméno. ¹²Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží příkázání a věrnost Ježíši.““

Výzva

Začněte se modlit za příležitosti, abyste se v blízké budoucnosti mohli zapojit do evangelizační práce pro tyto lidi se speciálními potřebami.